

РЕШЕНИЕ

№ 1107

гр. София, 21.02.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 4 състав,
в публично заседание на 24.01.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Ирина Кюртева

при участието на секретаря Росица Б Стоева, като разгледа дело номер **8748** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административно процесуалния кодекс (АПК), във връзка с чл. 124, във връзка с чл. 121, ал.1, т.1 от Закона за държавния служител (ЗДСл).

Образувано е по жалба от О. Г. Д., ЕГН [ЕГН], от [населено място], чрез адв. С. И.-САК, срещу Заповед № П-33/02.09.2022г. на Председателя на патентно ведомство на Република България за прекратяване на служебното правоотношение на основание чл.107а, ал.1 и ал.2 от ЗДСл, считано от 05.09.2022г.

Жалбоподателят оспорва заповедта като незаконосъобразна поради съществено нарушение на административно производствените правила и противоречие с материално правни разпоредби. Твърди, че не са спазени всички задължителни производствени правила при изготвянето и в съдържанието на процесната заповед и на предхождащото я предложение за прекратяване на служебното правоотношение, като е постановена в нарушение на чл.107а, ал.1 и ал.2 от ЗДСл. Оспорва наличието на валидно изразено съгласие за прекратяване на служебното правоотношение на основание чл. 107а от ЗДСл, поради опорочаване волята му, вследствие упражнен психологически натиск за вземане на конкретното решение и предоставяне на съгласие. Освен това се твърди, че липсва и съгласие по отношение на конкретния размер на обезщетението, поради и което не можело да се приеме, че страните валидно са уговорили помежду си дължимото обезщетение при прекратяване на служебното правоотношение на осн. чл.107а ЗДСл, след като не е посочен неговия точен размер. Наведени са доводи за неспазване на изискването на чл.107а, ал.2 от

ЗДСл, т.к. органът по назначаването не е изпълнил вмененото му с цитираната норма задължение да изплати уговореното обезщетение заедно с връчването на заповедта за прекратяване на служебното правоотношение-заповедта за прекратяване на служебното правоотношение с жалбоподателката била връчена на 05.09.2022г., а обезщетението, представляващо шесткратния размер на последната получена от нея месечна основна заплата, видно от банково извлечение от собствената ѝ сметка, е получено на 08.09.2022г. Моли процесната заповед да бъде отменена. Претендира присъждане на направените по делото разноски.

В съдебно заседание жалбоподателката О. Г. Д., редовно призована, не се явява лично. Представява се от адв. И., който поддържа жалбата и моли същата да бъде уважена по съображения, изложени в нея и в представена по делото подробна писмена защита. Претендира присъждане на разноски, за които представя списък, включително и за адвокатски хонорар.

Ответникът –Председател на патентно ведомство на Република България, редовно призован, чрез процесуалния си представител юрк. М., в съдебно заседание изразява становище за неоснователност и недоказаност на жалбата. Претендира присъждане на разноски, за които представя доказателства за заплащането им и не прави възражение за прекомерност на платения от жалбоподателя адвокатски хонорар.

Представител на Софийска градска прокуратура, редовно призован, не взема участие в производството по делото и не изразява становище по законосъобразността на оспорения акт.

Съдът, след като прецени събраните по делото доказателства, обсъди доводите и възраженията на страните, приема за установено от фактическа страна следното:

Между страните не се спори, че към момента на издаване на оспорената заповед, жалбоподателката О. Г. Д. е изпълнявала длъжността "Директор", ранг II старши, Длъжностно ниво 5, наименование на длъжностното ниво: Ръководно ниво 5А, код по НКПД 12137008, в дирекция „Експертиза и закрила на изобретенията, полезните модели и промишлените дизайни”, считано от 27.07.2021г.

На 29.08.2022г. органът по назначаването, на основание чл.107а, ал.1 от ЗДСл, отправя на Д. писмено предложение за прекратяване на служебното ѝ правоотношение, считано от датата на съгласието ѝ, срещу обезщетение в размер, равен на шест кратния размер на последната получена от нея месечна основна заплата. В предложението е посочено, че в случай, че предложението бъде прието от нейна страна, уговореното обезщетение ще бъде наредено за изплащане по банковата ѝ сметка в деня на връчване на заповедта за прекратяване на служебното ѝ правоотношение. Уточнено е, че при непредставяне на отговор в 7-мо дневен срок от получаване на предложението, органът по назначаването ще счете, че същото не е прието.

На 02.09.2022г. О. Д. изразява писмено съгласието си с отправеното ѝ предложение за прекратяване на служебното ѝ правоотношение при условията на чл. 107а от ЗДСл (л.16 от делото), без забележки.

Със Заповед № П-33/02.09.2022г., издадена на основание чл.107а, ал.1 и ал.2 от ЗДСл., считано от 05.09.2022г., Председателят на Патентно ведомство на Република България, прекратява служебното правоотношение с жалбоподателката Д., като посочените причини за прекратяване са: по инициатива на органа по назначаване срещу уговорено обезщетение, което е равно на шесткратния размер на последната получена месечна основна заплата, съответстващо на отправеното предложение. В

заповедта са посочени и дължимите обезщетения: 1.уговореното обезщетение на основание чл. 107а, ал.2 от ЗДСЛ, равно на шесткратния размер на последната получена месечна основна заплата и 2.обезщетение за неизползвания платен годишен отпуск на основание чл.61, ал.2 от ЗДСл за 2021г. - 21 дни и за 2022г. - 13 дни. Разпоредено е О. Г. Д. да възстанови на основание чл.27, ал.3 от Наредбата за служебното положение на държавните служители, получената сума за представително облекло, установени пропорционално на неотработените месеци/дни за 2022г. Заповедта е връчена на служителя на 05.09.2022г. (л.17), срещу подпис.

С платежно нареждане от 05.09.2022г. в 15ч и 41 мин., ответникът нарежда изплащането на жалбоподателката по банков път на сумата 15 033,60лв. с посочено основание – обезщетение.

Видно от представените по делото отчет по сметка 08.09.2022г., по разплащателната сметка на О. Д. в Първа инвестиционна банка е получен превод в лева с наредител Патентно ведомство с основание обезщетение чл. 107а, ал. 2 ЗДСЛ за сумата в размер на 15 033,60лв. (л.21). Това обстоятелство не се оспорва.

Разпитани са в качеството на свидетели М. К. В., И. И. Б. и М. Л. С..

Св. В. била в служебни и е в приятелски отношения с жалбоподателката, като свидетелката е била подчинена на Д. около 10 години. Известно е на свидетелката за проведен през месец септември 2022г. разговор с жалбоподателката, на който е отправено предложение за прекратяване на служебното правоотношение срещу заплащане на обезщетение в размер на шест заплати. Д. „в първия момент не е знаела какво да отговори и е поискала да си помисли“, като преди да изтече даденият ѝ 7-мо дневен срок за отговор, е била извикана на среща с главния секретар и зам.председателя на Патентно ведомство, на която среща ѝ е било отправено друго предложение като вариант, за преназначаването ѝ на друга длъжност. Посочва, че знае за разговори, водени в срока за отговор с жалбоподателката във връзка с предложението за прекратяване на служебното ѝ правоотношение, с други лица, на които е предлагано да заемат длъжността на Д.. Самата свидетелка няма преки възприятия от водените разговори и евентуално упражнен натиск. Това се потвърждава и от св. Б., която сочи, че на това предложение жалбоподателката се е зарадвала и благодарила за предоставената ѝ втора възможност. Но като краен резултат жалбоподателката е подписала отправеното писмено предложение.

Свидетелят С. заема длъжността главен секретар на Патентно ведомство и свидетелства, че не му е известно да е оказван натиск върху жалбоподателката да подпише предложението. След депозиране на съгласието си за прекратяване на служебното предложение (в 7-мо дневния срок) е посетила свидетеля в кабинета му и е поискала да види предложението за длъжността държавен експерт и го е снимала с телефона си.

По делото са представени доказателства, окомплектовани с административната преписка, както и такива, имащи отношение към качеството на изпълнение на служебните задължения на жалбоподателката. От формуляр за оценка на изпълнението на длъжността от висшите държавни служители, служители, заемащи ръководни длъжности и експертни длъжности с аналитични и/или контролни функции на О. Г. Д. с период на оценяване 01.01.2022г. до 31.12.2022г., е видно, че окончателната оценка, поставена на 05.09.2022г. е „Изпълнението напълно отговаря на изискванията“. От същият формуляр е видно, че оценката за предходния оценяван период е „изключително изпълнение“. Представени са Указания на БНБ и МФ за

обслужване на сметки на бюджетни организации и бюджетни плащания, копие на бюджетно платежно нареждане, банково извлечение.

При така установената фактическа обстановка, като прецени законосъобразността на обжалвания административен акт съобразно чл. 168, ал.1 от АПК, съдът достигна до следните правни изводи:

Оспорената заповед е връчена на О. Г. Д. лично на 05.09.2022г., видно от приложения по делото екземпляр (л.26). Жалбата е подадена чрез органа по назначаването на 19.09.2022г. (вх. № ВХ-4093/19.09.2022г. л.5), т.е. в рамките на 14-дневния преклузивен срок по чл. 149, ал. 1 от АПК. Съдът е сезиран от надлежна страна – участник в административното производство срещу акт, с който се засягат негови законни права и интереси и следователно е подлежащ на оспорване. Във връзка с изложеното, съдът счита, че жалбата е процесуално допустима и като такава следва да бъде разгледана.

По съществото съдът намира жалбата за неоснователна.

Заповедта е издадена от материално компетентен орган, в кръга на предоставените му правомощия, с оглед разпоредбите на чл. 108, ал.1 от ЗДСл и чл. 107а, ал.1 от ЗДСл.

Актът за прекратяване на служебното правоотношение отговаря и на изискванията по чл. 59, ал.2 от АПК и чл. 108, ал. 1, изречение първо от ЗДСл., същият е издаден в писмена форма, посочени са издателя и адресата на акта, наименованието на акта, датата на издаване на същия и е мотивиран, като съдържа както правното основание за прекратяване на служебното правоотношение- чл. 107а, ал. 1 от ЗДСл, така и фактическите основания за прекратяването - прекратяване с уговорено обезщетение. Налице е разпоредителна част, в която изрично е посочено, че се прекратява служебното правоотношение на оспорвания, съдържат се разпореждания за дължимите обезщетения, като е посочен и придобитият на държавна служба от Д. ранг, а именно: I старши. Заповедта е и подписана от издателя си.

Спазени са и административно процесуалните правила по издаване на оспорената заповед. Същата е издадена, след отправено от органа по назначаването до жалбоподателката писмено предложение за прекратяване на служебното правоотношение, достигнало до нейното знание и след като е получил писменото ѝ съгласие за това.

Съдът намира, че са спазени материално- правните разпоредби за издаване на оспорената заповед, издадена на основание чл.107а, ал.1 и ал.2 от ЗДСл.

Оспорената заповед е издадена на основание чл. 107а от ЗДСл., регламентираща възможността органът по назначаването по своя инициатива да прекрати служебно правоотношение на държавен служител след уговоряне на парично обезщетение. Ал.1 от същата норма гласи, че органът по назначаването може да предложи на държавния служител прекратяване на служебното правоотношение срещу обезщетение в размер на не повече от 6-кратния размер на последната получена месечна основна заплата, като ако служителят не се произнесе писмено по предложението в 7-дневен срок, смята се, че то не е прието. В ал.2 е предвидено, че ако държавният служител приеме предложението по ал.1, органът по назначаването е длъжен да му изплати уговореното обезщетение заедно с връчването на заповедта за прекратяване на служебното правоотношение.

За да е изпълнен фактическият състав на чл. 107а от ЗДСл., респ. да бъде налице възможност да бъде прекратено служебно правоотношение по реда на тази норма е необходимо, от органа по назначаването до съответен държавен служител от

повереното му ведомство, да е отправено предложение за прекратяване на служебното му правоотношение и това предложение да бъде прието от служителя в седем дневен срок от получаването му, т.е. в посочения срок да е налице съгласуване на волите на двете насрещни страни. В конкретния случай, това е сторено от Председателя на Патентно ведомство на Република България. С писмо № IV-40/29.08.2022г. (л.25) същият е отправил на О. Г. Д., Директор на Дирекция „Експертиза и защита на изобретенията, полезните модели и промишлените дизайни” предложение, служебното ѝ правоотношение да бъде прекратено, считано от датата на получаване на нейното съгласие, при уговорено обезщетение в размер, равен на шесткратния размер на последната получена от нея основна месечна заплата. Това писмо е било връчено лично, което обстоятелство не е спорно по делото. Жалбоподателката е дала съгласието си, видно от собственоръчното изписване на същото, датата -02.09.2022г. и положения от нея подпис (л.25). Видно от съдържанието на заповед № П-33/02.09.2022г. на Председателя на Патентно ведомство на Република България, разпоредителното ѝ съдържание съвпада с параметрите, посочени в предложението, обективизирано в писмо № IV-40/29.08.2022г./.

Спорният въпрос е свързан с твърдението на жалбоподателката за оказан психологически натиск върху нея при изразяване на съгласието, т.е. за опорочаване на същото. Настоящият съдебен състав, приема, че жалбоподателката в настоящето производство не доказва благоприятстващия за нея и положителен по своя характер факт за порок във волята ѝ, продиктуван от психологически натиск. Същата е пълнолетно лице, на което е отправено писмено предложение служебното ѝ правоотношение да бъде прекратено. Не случайно в закона се предвижда 7-мо дневен срок за обмисляне на предложението и жалбоподателката се е възползвала от този срок. Възползвала се е от правото си да помисли върху отправеното предложение и в срока по, ал. 2, на чл. 107а от ЗДСл е изразила своето съгласие, написвайки го собственоръчно. Не се доказва от разпитаните свидетели, да е оказано психологическо въздействие и натиск при изразяването му. Това, че предходния ден, според твърденията ѝ, е воден разговор за отправено друго предложение за преназначаване, не води до друг извод. Жалбоподателката е разполагала с правната възможност да не се съгласи с отправеното ѝ предложение и да не се стигне до прекратяване на правоотношението ѝ, т. е. същата е имала достатъчно време и възможности за избор на решението си, поради което нейната воля не е опорочена, както се твърди в жалбата.

Другият спорен въпрос е относно изплащането на уговореното възнаграждение едновременно с връчване на заповедта, което произтича от нормата на чл.107а, ал.2 ЗДСл. Твърдението на жалбоподателката е, че това е елемент от фактическият състав и втора предпоставка за прекратяване на служебното правоотношение на осн. чл.107а ЗДСл, което не се споделя от настоящия съдебен състав.

Съдът приема, че при условията на чл. 107а, ал.1 и ал.2 от ЗДСл прекратяването на служебното правоотношение настъпва по силата на постигнатото съгласие между страните относно факта на прекратяване и относно размера на обезщетението. Видно от заглавието на правната норма се изисква да има уговорено обезщетение, а не платено такова. Касае се за прекратяване на правоотношението при постигнато съгласие относно размера на обезщетението, който смисъл се извежда от тълкуването както на текста, така и на заглавието на правната норма. В разпоредбата на чл. 107а, ал. 2 от ЗДСл е вменено задължение за органа по назначаването да определи и

разпореди заплащане на обезщетението едновременно с изявлението му за прекратяване на служебното правоотношение, което в случая е сторено. В този смисъл е и съдебна практика на ВАС - решения по адм. дело № 4002/2009г., по адм.дело № 8040/2012г., по адм. дело № 6800/2016г., по адм. дело № 13174/2018г.

Въпреки горното, в конкретната хипотеза е спазено изискването на чл.107а, ал.2 ЗДСл, като следва да се отчете постигнатото съгласие между страните плащането да бъде наредено по банковата сметка на жалбоподателката в деня на връчване на заповедта за прекратяване на служебното правоотношение и това е извършено на 05.09.2022г. Фактът, че получаването на обезщетението от жалбоподателката е станало с три дни закъснение се дължи на обстоятелството, че въз основа на заповедта е следвало да се извършат действия от счетоводството на ответника(бюджетен распоредител) – да се изготви ведомост за плащането, да се одобри то от финансовия контролор, да се нареди на банката с оглед забраната за плащания в брой на суми над 10 000лв. Също така, 06.09.2022г. е официален празник за Република България, при което сумата по банковият превод е постъпила по сметка на жалбоподателката на 08.09.2022г. и това не е спорно. Основателни са доводите на ответника по жалбата, че забавянето е в резултат на спазване на Указание на БНБ и МФ за обслужване на сметки на бюджетни организации и бюджетни плащания, разработено и издадено на основание чл. 151, ал.1 от Закона за публичните финанси и чл.6, ал.6 от Наредба № 3 на БНБ за условията и реда за изпълнение на платежни операции и за използване на платежни инструменти във връзка със специфичните изисквания към банковото обслужване на бюджетните организации. След като основанието за плащане е подписаната заповед, не съществува възможност платежното нареждане да предхожда издаването и връчването на заповедта, а за обработката на платежно нареждане за плащане по банков път се изисква технологично време. Меродавна дата за извършено плащане чрез съответната банка ще бъде посочената в съответния платежен документ, на който банката е удостоверила датата на постъпването му, с който органът по назначаване е наредил сумата по сметката на държавния служител и се е задължил с тази сума.

Неоснователно се явява възражението на жалбоподателката, че липсва постигнато съгласие относно конкретния размер на обезщетението. Видно от отправеното от органа по назначаването предложение, обективизирано в писмо от 02.09.2022г., в същото е посочено изрично: „срещу обезщетение в размер, равен на шесткратния размер на последната получената от Вас месечна основна заплата”. Както бе посочено многократно по-горе, предложението е прието от Д. на 02.09.2022г., удостоверено с подписа ѝ и изрично изписаното нейно съгласие. Следователно, съгласие относно размера на дължимото обезщетение е постигнато и това съгласие се извежда от съдържанието на разменените между страните писмени документи, обективиращи волята им за прекратяване на правоотношението. Вярно е, че нито в предложението, нито в отговора, е посочена конкретната сума, която следва да бъде изплатена като обезщетение, но това не е и задължително, доколкото сумата на обезщетението е определяема и няма спор относно размера на получената последна основна заплата. Размерът на последното получено от държавния

служител трудово възнаграждение е известен както на самия служител, така и на органа по назначаването, поради което определянето на 6-кратния му размер е единствено въпрос на аритметично изчисление.

В тази връзка, съдът приема за установено, че фактическият състав на нормата на чл. 107а от ЗДСл е изпълнен, поради което и оспорената заповед като издадена след постигане на съгласие от двете страни, относно начина на прекратяване и размера на дължимото обезщетение, е изцяло съобразена с материално-правните разпоредби на закона.

Предвид гореизложеното съдът счита, че оспорената заповед съответства на всички изисквания за законосъобразност, поради което подадената срещу нея жалба е неоснователна и следва да се отхвърли.

С оглед изхода на делото на ответника се дължат разноски. По делото са представени доказателства за реално платени такива в размер на 600лв. за адвокатско възнаграждение, поради което следва да бъдат уважени в претендиращия размер.

Мотивиран от горното и на основание чл. 172, ал. 2, пр.2 и чл. 143, ал. 1 АПК, Административен съд София- град, I отделение, 4-ти състав,

Р Е Ш И :

ОТХВЪРЛЯ жалбата на О. Г. Д., с ЕГН-[ЕГН], със съдебен адрес в [населено място], район С., [улица], ет.2, офис 9 против Заповед № II-33/02.09.2022г., издадена от Председателя на Патентно ведомство на Република България.

ОСЪЖДА О. Г. Д., с ЕГН-[ЕГН], със съдебен адрес в [населено място], район С., [улица], ет.2, офис 9 да заплати на Патентно ведомство на Република България съдебни разноски в размер на 600 (шестстотин) лева.

Решението подлежи на касационно обжалване пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ: